

**R. P. Ildephonsi Peñafiel E' Societate Jesu, Quondam In
Cusquensi Collegio Sacrae Theologiae Primarij
Antecessoris ... Theologia Scholastica Naturalis**

Peñafiel, Alonso

Lugduni, M.DC.LXXIIX.

Subsect. 1. Secundum principale argumentum ponitur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-95871](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-95871)

SUBSECTIO PRIMA.

Secundum principale argumentum ponitur.

- 17 **Q**uia magis abstracta est ab omni materia natura diuina, quam Angelica, sed natura diuina non repugnat pluralitas multorum suppositorum solo numero distinctorum: ergo à fortiori nec specificæ naturæ Angelicæ repugnabit; cum hoc tamen discriminine, vt in vnoquoque indiuiduorum Angelicæ naturæ propter limitationem, & finitudinem, vt supra diximus ad vniuersumque distinctionem numericam consequatur distincta numero natura, cum tamen eadem numero natura indiuidua, & singularis sit in tribus suppositis diuinis.
- 18 Dices, ex his vltimis à nobis propositis conuinci argumentum non esse efficax; quoniam abstracta naturæ multiplicatio repugnat; non vero communicatio si fecunda sit, esse autem fecundam si est infinita, vt diuina; quo fit vt eadem natura diuina pluribus suppositis communicari valeat absque multiplicatione tamen, quoniam abstracta est, propter quod multiplicari etiam non possit Angelica vt nec communicari pluribus eadem; non quia est abstracta, sed quia non fecunda eo quod finita, & limitata sit.
- 19 Sed contra primo, quia licet propter infinitatem simpliciter in omni genere, & propter perfectionem simpliciter simplicem, quam habet diuina essentia in se non possit numero multiplicari, nihilominus tres relationes diuinæ, eo quod non sint infinitæ simpliciter in omni genere, & quia vnaquæque non est perfectio simpliciter simplex, etiam si vnaquæque sit maxime abstracta ab omni materia, & sit substantia simplex subsistens, multiplicatur solo numero: ergo à fortiori naturæ Angelicæ, licet sint substantiæ abstractæ à materia, cum non sint infinitæ per essentiam, sed potius essentialiter finitæ, neque sint perfectiones simpliciter simplices, sed potius perfectiones admixtæ imperfectionibus, poterunt multiplicari indiuidualiter quoad subsistentias, & quia habent finitudinem & limitationem in natura poterunt multiplicari indiuidualiter in illa; Itaque multiplicatio in natura finitudinem perit essentialiter, & ideo animæ rationales, vt supra diximus, homines & reliqua entia creata quoad naturam indiuidualiter multiplicantur, quia habent finitudinem, quam etiam habent Angeli: ergo similiter debent multiplicari quoad naturam.
- 20 Secundo contra solutionem immediatius insurgit: ergo communicatio, vt sic, & vt abstrahit à communicatione cum multiplicatione, & sine illa non repugnat naturæ abstractæ: ergo nec Angelicæ vt abstracta est, quantumuis sit species infinita: ergo nec vt est talis, id est Angelica ea communicationis species, quæ cum multiplicatione est: pater consequentia, quia ratio propter quam communicatio cum multiplicatione repugnat diuinæ naturæ, est quia de formali, & vltimo proprio illius conceptu ipsi essentialiter est, tum infinitudo per essentiam vt diximus, tum ipsum existentie in actu secundo exercitium: sed nihil horum est de essentia Angelicæ naturæ: ergo illi multiplicatio per indiuidua non repugnat.
- 21 Vrgetur hoc, & declaratur ex P. Valentia; quia ideo in sententia aduersariorum Angeli non pos-

sunt multiplicari numero; quia carent materia; quod est falsum; Nam si materia omnino necessaria est, vt aliqua res multiplicetur indiuidualiter in eadem specie, vel ideo hoc contingit, quia non potest omnino esse differentia indiuidualis, nisi per materiam; vel certe ideo, quia non potest nisi per materiam esse differentia indiuidualis aliquarum eiusmodi rerum, quæ simul etiam in eadem specie conueniant; sed non primum, siquidem constat iam re ipsa differre Angelos indiuidualiter, quantumvis sint expertes materiæ, nam ea quæ differunt essentialiter à parte rei, differunt etiam indiuidualiter, vnde Michaël Angelus, qui differt specie, & essentialiter à Gabriele, differt etiam indiuidualiter ab illo.

Nec etiam dici potest secundum; nam si potest intelligi quod res aliqua expertis materiæ possit nihilominus infra, & extra latitudinem suæ perfectionis specificæ habere aliquam rationem, seu gradum, qui ad ipsius perfectionem, & quasi complementum pertineat, recte etiam intelligi poterit quod sine materia possit ea res multiplicari indiuidualiter, salua sui vnitatis specificæ: sed in proposito recte intelligi potest, & omnino etiam fatendum est naturam specificam Angelicam, tametsi careat materia, habere aliquam rationem, seu gradum extra & infra latitudinem suæ perfectionis specificæ: ergo recte quoque intelligi poterit & omnino fatendum erit posse illam sine materia indiuidualiter multiplicari salua sui vnitatis specificæ.

Maiores illa probatur; nam D. Thomas, & alij, qui asserunt, rem specificam multiplicari non posse indiuidualiter sine materia, idcirco hoc docent, quoniam existimant ad ipsam perfectionem specificam rei expertis materiæ debere intrinsecè pertinere quicquid perfectionis esse potest in eiusmodi re, vt confirmat D. Thomas exemplo albedinis, seu formæ separatae, inde enim sequitur differentiam eiusmodi rei non posse esse, nisi specificam, quandoquidem esse debet per aliquid intrinsecum speciei, atque ita contendunt non differre in eiusmodi rebus distinctionem indiuidualem, & specificam, sed specificam esse, etiam per se indiuidualem; si igitur vt nos assumpsimus in nostra maiori fieri potest, vt in re, quæ sit expertis materiæ sit nihilominus aliqua perfectio infra, & extra perfectionem specificam nihil obstat quominus possit eares sine materia multiplicari indiuidualiter, salua vnitatis specificæ: ergo vera est illa maior.

Minor autem probatur; nam certissimum est personalitatem, seu gradum personalem in quouis Angelo esse aliquam rationem seu perfectionem in natura Angelica, quæ sit infra & extra perfectionem Angelicam specificam, tametsi Angelus sit expertis materiæ: ergo pari modo potest etiam infra perfectionem specificam Angelicam esse gradus aliquis, seu ratio, quæ constituat ipsam naturam hanc, & singularem, tametsi Angelus materiæ sit expertis. Antecedens probatur, nam ex omnium Theologorum sententia certissimum est, Verbum diuinum potuisse vnire sibi hypostatice naturam aliquam Angelicam, sicut sibi vnuit naturam humanam, id quod etiam colligere licet ex Apostolo ad Hebræos secundo, qui ad amplificandum beneficium collatum in homines ea vniōne dicit Filium Dei, non Angelos apprehendisse, sed semen Abraham; quasi dicat: cum ille potuerit Angelicam naturam apprehendere, tamen non illam sed nostram apprehendisse.

Q

At

At æque certum etiam apud Theologos Thomistas cum quibus pugnamus, est, Verbum diuinum non potuisse, vel naturam humanam, vel naturam Angelicam ad unitatem suæ personæ assumere vna cum humana etiam vel angelica personalitate creata; cum implicet contradictionem ex persona Verbi & ex persona humana, aut angelica constitui vnā personam; neque etiam persona sit vllō modo assumptibilis hypostaticæ: ergo certissimum est personalitatem Angelicam esse aliquid infra, & extra specificam perfectionem Angelicam; ex quibus videtur satis probata nostra sententia. Adde quod opinio illa aduersaria iam olim in tribus articulis facultatis Theologicæ Parisiensis fuit iudicata erronea, vt docet Valentia; & obicit Ricardus in 2. *distinct. art. 3. quæst. 1.* & Henricus Gandauensis. *quodlibet. 11. quæst. 1.* & Durandus in 2. *dist. 3. quæst. 3.* quæ ratio non est exigui momenti pro nostra sententia; quandoquidem in capite ad abolendam extrau. de hæreticis dicitur suspectam haberi posse de hæresi eam propositionem, quæ in aliqua Academia catholica condemnatur; præcipue quando opponitur talis sententia multorum Patrum Ecclesiæ consensui, vt videtur aduersaria sententia; nam multi Patres asserunt non solum de possibili, sed etiam de facto, Angelos solum numero differre, vt videre est in Basilio lib. 3. *contra Eunomium*, vbi sic ait [Angeli omnes sicut appellationis vnus, ita eiudem naturæ sunt inter se, & licet sint dispares in dignitate, & principatu, non ideo naturam alteram habere] & Athanasius oratione in illud, *Omnia mihi tradita sunt, circa finem*, ait [Angeli quoque inter se generis ratione, & cetera omnia cognata sunt, & eiudem naturæ.] Et in quæstionibus, ad Anibicium, quæst. 7. vel 3. dicit [Dæmonem ab Angelo essentia non differre, sed voluntate, sicut boni, & mali hominis animus inter se differt] & rursum quæst. 8. alias 4. [vna inquit, & eadem est essentia Angelorum; sicut etiam vna tantum est essentia hominum] & mox subiungit [ordines vero, sicut multum valens in Theologia Dionysius inquit, sunt nouem Angeli, Archangeli, Principatus, Potestates, Virtutes, Dominationes sex alis alata Seraphin, multis oculis ornata Cherubin, & Throni] Clare etiam Gregorius Nizenus, *homilia de officio hominis, cap. 17.* dicit [Angelos ad infinita prope millia sic diffusos vt vna natura, & multi esse numero possint] & in libro de oratione dominica, idem docet aperte circa illa verba, fiat voluntas tua; concordat Damascenus lib. de decretis & placitis, c. 1. his euidentibus verbis, [vnus cuiusque speciei vna est natura, & omnium Angelorum vna est natura, & omnium hominum intelligendum est ea, quæ sola indiuidua continent species infimas vocari; cuiusmodi est Angelus, homo, &c.] & eodem capite, sic ait, [incorpoream essentiam appello animum, Angelum, Dæmonem, vnumquodque enim istorum species est infima] Denique Anselm. lib. 2. cur Deus homo, c. 21. dicit, Angelos esse eiudem naturæ, speciei, & essentia, licet non sint eiusdē generationis, sicut homines, nec enim sunt omnes Angeli de vno Angelo sicut omnes homines de homine. Ecce quomodo sententia aduersariorum aperte opponitur dictis tot sanctorum Patrum, eam oppugnat Augustinus in *Enchirid. cap. 21.* vbi docet propterea non fuisse redemptam naturam Angelicam, sicut fuit humana; quia tota natura humana in peccatum incidit, non autem tota natura Angelica; si autem in vna natura Angelica specifica esset tantummodo vnum indiui-

duum, aliqua tota natura Angelica cecidisset; ergo euidenter sequitur, ex dictis D. Augustini, dari plures Angelos eiudem speciei, præterea quia sententia contraria non tam consentanea est modo loquendi Scripturæ, sicut nostra: Scriptura enim sæpe ita plane loqui videtur de Angelis, præsertim vnus ordinis, sicut de hominibus, & aliis rebus eiudem speciei: ergo decretum Parisiensis Academiæ adiuncto capite ad abolendam vim habere videtur contra aduersarios.

Vltimo, quia principium indiuiduationis sub eadem specie non debet esse distinctum secundum rem ab ipsa natura, & specie tam in rebus simplicibus, quam in compositis: ergo aut in omnibus speciebus potest esse multiplicatio indiuiduorum secundum numerum, aut in nullis: nam si aliqua ratione in simplicibus non esset, hoc ita eveniret, quia principium debet esse aliquid distinctum sicut in corporibus ponitur ab aduersariis, materia signata quantitate; aut præcedente, aut subsequente generationem; quod in simplicibus non reperitur; sed principium adæquatum, & totale generationis, de quo hic loquimur, non est huiusmodi, sed est omnino idem secundum rem cum principio specifico, & sola ratione diuersum, vt late demonstrauimus supra, agentes de indiuiduatione, & ad proinde æque in omnibus speciebus potest inueniri: ergo non est cur negemus in simplicibus, & à materia separatis distinctionem secundum numerum sub eadem specie.

Vegetur amplius, quia Angelus per idem principium constituitur in specie infima, & in ratione superioris generis. Nec tamen hæc vnitas facit, vt Angelus qui constituitur diuersus in specie infima, constituitur etiam diuersus in superiori genere substantiæ spiritualis: ergo similiter vnitas, & identitas principij, quo Angelus constituitur in indiuiduo, & specie infima, non est sufficiens ratio vt constituitur diuersus in essentia, eo ipso quod constituitur diuersus in indiuiduo. Antecedens conceditur à Doctoribus contra quos agimus, traditurque à D. Thoma; probatur tamen, quia differentia per quam substantia contrahitur ad genus inferius substantiæ spiritualis est spiritualitas, à qua gradus substantiæ in Angelo non potest differre à parte rei in sententia D. Thomæ, quidquid dicat Scotus, quia spiritualitas perfectio quadam positiua est, quæ à nobis explicatur per carentiam corporis, vel independentiam à corpore actus negationis spiritualitas est radix; proinde hæc perfectio in his omnibus est, in quibus est negatio corporis, & dependentia à corpore; hoc enim est incorporeum, sed in Angelo gradus supremus substantiæ à nullo corpore dependet: ergo in se ipso includit ex natura rei loquendo perfectionem spiritualitatis; non igitur distinguitur à parte rei ab hac differentia, idemque iudicium erit de reliquis.

SVBSECTIO II.

Secunda conclusio ponitur.

DE lege ordinaria etiam possunt multiplicari Angeli intra eandem speciem; ita P. Franc. Suarez *omo de Angelis, lib. 1. c. 15.* vbi sic ait: ego vero nunquam satis intelligere potui quomodo in hoc effectu absoluta potentia ab ordinaria distingui-